

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE IN POUK.

Izhaja vsak petek opoldne.

Naslov: Trst-Trieste

Casella Centro 37

ali pa: via Imbriani 9/III.

Izdaja: konsorcij Malega lista

Štano: ena številka 25

E. C. Post.

isk. čizica (Dr. Puntar)

LJU. JANA (JUGOSLAV)

Mali koledar.

Petek, 28. avgusta: Avgustin. — Sobota, 29.: obglavljenje Janeza Krstnika. — Nedelja, 30.: Roza Limska. — Ponedeljek, 31.: Rajmund, Izabela. — Torek, 1. septembra: Egidij, Verena. — Sreda, 2.: Antonin. — Četrtek, 3.: Tekla, Doroteja. — Petek, 4.: Rozalija, Ida.

MALE NOVICE.

Kdo pojde v Ameriko.

Za dobo od 1. julija 1925. do 30. junija 1926. je za celo Italijo v rednem številu prostih samo okroglo 800 mest. Italijanske oblasti bodo za ta mesta vzele v obzir samo žene tistih izseljencev, kateri so že 4 leta v Združenih državah. Če bo kaj prostih mest ostalo, pridejo v poštev mladoletni otroci (neozenjene deklice in ne čez 15 let stari fantje). Zadnji dan za priglasitev je 31. avgusta. Priglasiti se je pri prefekturi ali podprefekturi.

Naši fanti v Libiji.

Iz mesta Bengasi v Afriki pošiljajo zdrave vojniki avtomobilisti letnika 1904. Turk Jakob, Krtinoviča; Meden Stanislav, Sv. Kriz pri Trstu; Šuligoj Stanislav, Gorica, Levak Ivan iz Istre. O svojem življenju tako pišejo: «Večkrat se vozimo po ti afrikanški puščavi; tudi po 3 mesece ne pridemo v kasarno, zmiraj zmanjka katerega, ako pride kakšna arabska patrula. Kadar nam trda prede, zbežimo s svojimi avtomobili. Spimo zunaj na pesku kakor kamele, pa v strahu, ker se ne ve, kaj pride ponoči.»

Cerkvena vest.

Vsled ustanovitve reske škofije je bil razdeljen dosedanji jelsanski dekanat. Župnija Jelsane, vikarijat Podgraje in kapelanija Brgud pripadejo reski škofiji. Tržaški škof je zato ustanovil nov dekanat s sedežem v Hrusici. K temu dekanatu bodo pripadale župnije Mune, Golac, Vodice, Hrusica in Brezovica s kapelanijami Starad, Podgrad, Pregarje in Slivje. Za upravitelja dekanijskih poslov je imenovan brezoviški župnik g. Alojzij Kraševac. Brezoviška župnija je dosedaj pripadala dolinskemu dekanatu.

Fantič sem star šele osemnajst let...

Naborna opravila za 1906. letnik bodo pričela 1. septembra 1925. in končala 5. marca 1926.

Naborni proglasi bodo morali biti razglašeni v vsaki občini do 15. sept. 1925. V proglasih so navedeni vsi slučajji, radi katerih je dovoljeno zaprositi za skrajšanje vojaške službe. Kdor hoče zaprositi za odlog vojaške službe (n. pr. zaradi studij, gospodarstva ali pa, ker je že en brat pri vojakihih itd.), mora vložiti prošnjo na okrajno vojaško oblastvo (Comando del distretto militare) pred nastopom voj. službe. Vsi oni, ki želijo biti pridelnjeni vojaškim tehničnim oddelkom, ki odgovarjajo njihovim poklicem, morajo predložiti prošnjo in vse dokumente na dan nabora naslovni komisiji.

Revni naborniki imajo pravico dobiti povrnjeno potnino na sedeže nabornih komisij in nazaj ter prispevek za prehrano. Sedež komisije pa mora biti oddaljen vsaj 20 km.

Naborne komisije morajo občinam plačati odškodnino za stanovanja in naborne prostore.

Pri nabornikih v novih pokrajinah morajo naborne komisije na nabornih listkih in drugih spisih označiti tudi njihov jezik in narodnost. Slovenski fantje, pazite, da vas ne vpisejo za Lahe. Ko vas vprašajo za narodnost (narodnost), odgovarjajte brez strahu, da ste Slovenci.

Huda ura nad Furlanijo in Gorico

Zadnje dneve prihajajo poročila z vseh krajev sveta o silnih neurjih, viharjih in nalivih. V naši deželi se je zneslo nad Furlanijo in Gorico v ponedeljek 24. avgusta okrog devete ure zvečer. Zbralo se je nad Furlanijo temno in grozote, medtem ko so Goričani po soparnem dnevu iskali oddiha in hladila na prostem. Naenkrat je završalo od jugozapada in začelo zapirati vrata in okna. Po cesti je dvignil prah v vrtnice. Bliskalo je in grmelo, ljudje pa hitro pod streho, kamor je bilo bliže.

CIKLON.

Nad Štandrezem je divjal pravi ciklon. S paslopja južne postaje je vrglo kar cel kos strehe na tla. Razdiralo in odkrivalo je strehe na vojaški bolnišnici, na vojašnici 6. artiljerijskega polka, na raznih vojaških barakah in tudi nekaterih zasebnih hišah v bližini. Opeka, omet, kosi tramovja so kar frleli po zraku. Koliko je pobilo oken, tega ni sploh naveden štel.

VAGONE JE PORIVALO.

Ravno v istem času je imel dospeti na južno postajo osebni vlak Videm-Trst, a k sreči je imel zamudo. Lahko bi se bila zgodila večja nesreča. Ciklon je zgrabil na piko tri tovarne vagone, katere je našel na tiru, in jih je «ekspediral» naprej po progi proti Rubijam.

Kako močan je bil vihar, priča dejstvo,

da so deli postajne strehe prileteli na streho hotela «Južni kolodvor», katera je tudi močno poškodovana.

GORICA V TEMI.

Vihar je lomil telegrafске in telefonske drogove. Prekinjena je bila tudi električna napeljava in sredi najhujšega viharja je zavladala po mestu tema. Po drevoredih je pokało in lomilo; drugi dan je bilo vse nastlano vejevja in listja po tleh. Nad Kumarjevo hišo v Garzarolijevi ulici je streho dvignilo v zrak, jo zadržalo in vrglo grobljo naokrog. Nekatere kose je neslo do 250 metrov daleč.

SMRTNA NESREČA.

V Štandrezu je več barak goriške mestne občine, kjer so nekatere družine za silo nastanjene vsled pomankanja hiš. Nekatere teh barak je poškodovale, druge sploh podrlo in neslo pred seboj. Neki oče je bežal z otrokom na rokah, da bi rešil življenje. Pri tem ga je vihar vrgel na tla, iztrgal mu otroka iz rok in ga odnesel naprej. Pri padcu si je otrok razbil črepijo in ostal mrtev.

Tudi drugod po Furlaniji je bilo divjanje viharja izvanredno silno in poročajo o velikih škodah iz Ločnika, Zagrada Moše itd.

Škoda, ki jo je vihar naredil v Gorici, se ceni na 1 milijon lir.

Dijaška Matica v Trstu.

Vlaganje prošnje.

Dijaška Matica v Trstu ponovno naznanja, da sprejema prošnje za šolsko leto 1925-26. do vstevši 31. avgusta t. l. Vse prošnje brez izjeme morajo biti spisane na obrazcu katerega je izdalo društvo in ki se dobi pri vseh dijaških društvih in v uradu Dijaške Maticе v Trstu, via F. Filzi št. 10, I. Kdor želi obrazec naravnost od urada D. M. naj pošlje natančen naslov in naj priloži znamko 60 cent. Opozarja se, da se bodo upoštevale le prošnje onih dijakov, ki bodo nabrali nekaj članov za D. M. Pristopnice dobijo v uradu D. M. in pri vseh dijaških društvih. D. M. pripominja obenem, da morajo biti dijaki, ki so dovršili 17. leto sami člani. V nasprotnem slučaju morajo biti člani njihovih starih — Odbor.

Dijaška Matica v Trstu

javlja vsem svojim članom, da se bo vršil III. redni občni zbor društva v nedeljo, dne 6. septembra t. l. ob 10. uri v dvorani D. K. D. pri Sv. Jakobu v Trstu s sledečim dnevnim redom: 1) Nagovor predsednika; 2) poročilo tajnika; 3) poročilo blagajnika; 4) obračun in proračun; 5) poročilo nadzorništvа; 6) samostojni predlogi; 7) volitve; 8) služajnosti. ODBOR.

Auf biks.

V mestu Vico Equense je imela «Zveza katoliške mladine» velik zbor dne 16. avgusta. Hoteli so narediti tudi spreved po mestu, pa ga je oblast prepovedala. Na zboru je neki govornik zabavljat čez to prepoved. Ugovarjal mu je neki fašist. Kasneje so fašisti vdrli v cerkev, kjer so bili zbrani katoliški skavti. Fašisti so udrihali, kamor je priletelo. Nato je oblastvo katoliške zborovalce izgnalo iz mesta.

Slovenski dnevnik.

Ameriški Slovenci prično izdajati v kratkem dnevnik, kateri bo pisal v krščanskem in narodnem duhu. Imenoval se bo «Amerikanski Slovenec».

Nova brzostrelna puška.

Po najnovjših poročilih so oboroženi francoski vojniki v Maroku s puškami novega sistema. Iz novih pušk je mogoče oddati zaporedoma 50 strelcev, ne da bi bilo treba večkrat premeniti magacine.

Judovski kongres.

Dne 18. avgusta in naslednje dni so imeli Judje s celega sveta veliko zborovanje na Dunaju. Celo iz Palestine se jih je mnogo pripeljalo v ta namen preko Trsta na Dunaj. Avstrijski nacionalisti so se zbirali in kričali proti Judom, pa dunajska policija ni pustila preveč razgrajati.

Odpuščene globe.

Listi javljajo, da bodo kmetom odpuščene morebitne globe, ki so jim bile naložene radi opuščene ali krivo sestavljene prijave zemljiških dohodkov za leta 1923-1924.

Za kroniko.

Glede nezgode v Benetkah smo izvedeli sledeče: Matko Crljenica in Ivan Stari sta se z avtomobilom peljala na izlet v Benetke. Prisedel je tudi neki učitelj iz Jugoslavije. Avtomobil je nekam zadel in nesreča je bila zelo huda: Crljenica ima baje zlomljeno oprsje, Stari nekaj reber, a tretji gospod je baje zblaznel (pretrese-nje možganov). To je bivstvo nezgode, katero je «Edinost» laznjivo izrabila kot polemično sredstvo proti krščansko-socialni stranki v Istri. S tem so si gospodje pri «Edinosti» nadelali krono časnikarske podlosti.

BELEŽKE.

Resolucijo so podpisali na Krnu svobodni miselnih edinjski študentje. Napadajo «Pučki Prijatelj» in «pozivajo narod na skupno, resno in premišljeno delo», obenem tudi napovedujejo najostrejši boj vsem, ki bi hoteli ovirati zasnovano delo. — Tudi mi se pridružujemo pozivu na resno in premišljeno delo in že izvajamo oster boj proti stari framasonski kliki, katera je znala tako spretno ovirati razne zasnove, dokler je veljala parola o brezpogojni «skupnosti». Resolucija brez-

MIHEC: Laž po zemlji hodi

brusi si noge,
a miru ne dajo
lj nikjer ljudje.

JAKEC: Šele v Trstu našem

penzijo dobi:
stara jo fregata
reši vseh skrbi.

verskih študentov pa ima to veliko napako, da je bila sestavljena pod navdih dr. Gabrščeka čisto po taktičnih potrebah trzaskе klike. Luknja v vodo.

Kje ima laž svoje mladice? V «Edinosti». Ta svetohlinski list je prinesel v 195. številki 20. avgusta članek «Strankarska podivjanost». Že v prejšnjih tednih se je razvnela polemika med «Pučkim Prijateljem» in urednikom «Istarske Riječi» Ivanom Starim. Zadnji «Pučki Prijatelj» je prinesel ostro «Poslano» proti I. Staremu, podpisano od Toma Heraka. «Edinost» hoče braniti Starega.

Kako? Morda z razlogi? Ne: izvedela je, da se je v tem času Staremu pripetila telesna nezgoda in je moral v bolnišnico. Tega sicer «Edinost» kot informativni dnevnik niti ni popreje kje objavila. Pač pa je trdila, da je «Pučki Prijatelj» to priliko (torej nezgodo) porabil za strupen napad, češ da «se veseli nesreče, ki je zadela sočloveka», da «jim je tuja nesreča dobrodošla prilika za izbruhe njih podivjanosti», da «menda zeli, da bi bila rana še večja», da «se taka podivjanost čuvstev mora pričakovati le od pokvarjenih ljudi, ki jim srce ne pozna usmiljenja». In tako naprej. V istem članku trdi «Edinost», da se je ponesrečil tudi Matko Crljenica in da je «Pučki Prijatelj» tudi njega zasramoval in mu še večjo rano zlezel. Toda v celi tisti številki «Pučkoga Prijatelja» ni Crljenica niti z imenom niti s kakršnim koli namigom omenjen. Tudi glede Starega «Pučki Prijatelj» ne omenja one nezgode, ker Tomo Herak, ko je ono «Poslano» sestavljal, ni sploh vedel, niti se zanimal za telesno zdravje g. Starega. Odkod torej «podivjanost čuvstev» in celi register onih strašnih «podivjanosti»? — Vidi se pač, da je «Edinost» docela izčrpana in da samo še s svojim framasonskim človekoljubjem maha okoli sebe kar na slepo, misleč da se na tako sladko-strupeno vodo vlovi še kaka rodoljubna muha, ki pač veruje v «Edinost» zaradi častitljive starosti in lepega imena. Mi nje-nega pisanja ne bomo imenovali «strankarska podivjanost», ker stari fregati se pridevek «divjega» slabo prilega. V obzir moramo vzeti, da je revše staro in opešano, zato bi nam na vsak napad odgovorila s «podivjanimi čuvstvi».

Kam vodi nacionalizem. Egilberto Martire, duhovit pisatelj, tretjerednik, branitelj krščanske resnice, državni poslanec itd., imel je to napako, da je bil bolj nacionalist kakor kristjan. Povsod sama «grande patria». Sedaj je sotrudnik brezverskih snoparskih listov in katoličani so ga že javno imenovali Judeža. Tako je prenapet nacionalizem iz moza naredil snoparja, ki se ne sramuje zagovarjati greh in nasilstvo.

Kako je s politiko

Belgija uredila svoj dolg.

Ze dolgo časa skrbe Amerikanci, kako bi svoje evropske dolžnike prisilili k plačilu. Svota pa so tako velikanske in evropske države tako obubožane, da se le počasi in z velikimi težavami doseže nekakšen sporazum. Marsikdo se rado vedno vpraša, ali niso že takrat naredili dolžnega pisma, ko so denar posojali. Stvar je taka: med vojno so evropske države nosile vso težo vojskega dela, Amerika pa je v vojno pristočila le kot kupčevalec, kateri voja prihodnje dobičke. Ko je bila vojna najhujša, so Evropejci denar zahtevali. Amerika je morala dati s polnim prigrisem; ni bilo časa pisati dolžnih pisem in sekirati dolžnikov. Kajti, ako bi denar pošel, bi zmaga li Nemci in potem bi Amerika izgubila vse. Zato je takrat zatisnila obe očesi, posojala milijarde in si mislila: že pride čas, ko zagrabilim.

Ko so se mirovne pogodbe podpisavale in so se diplomati razleteli na vse vetrove, tedaj je začela Amerika govoriti o dolgovih; dolžniki so se delali gluhe. Amerika je začela govoriti glasneje; dolžniki: «Kaj praviš? Kako?» Amerika je začela prav glasno tirjati; dolžniki so se zvihtali, priklanjali, obetali. Zgodilo se je pa, da se je Anglež naveličal vednih opominov, pa je pristopil h krizu in uredil svoj dolg. Seveda je on neprimerno bogatejši, kakor vsi drugi. Na naslov Francije, Italije in Belgije, pa tudi ostalih, so pričele leteti groznje. Vsi so se začeli pogajati, kako bi najbolj poceni ven prišli. Prva je svoja pogajanja dokončala mala Belgija.

Koliko je Belgija dolžna.

Med vojsko je Amerika posodila Belgiji 191 milijonov dolarjev. Za vračilo teh so se domenili tako: Belgija bo vrnila samo kapital, obresti pa nič. Kapital pa bo vračala 62 let. Leta 1926. bo vrnila pol milijona, leta 1927.. 900 tisoč, in tako leto za letom, nekaj več, tako da bo l. 1932 plačala 2 milijona in 900 tisoč dolarjev. Amerika izgubi tako okroglo 200 milijonov na obrestih.

Druga reč je pa dolg, ki ga je naredila Belgija po končani vojni. Tisti pa znaša 246 milijonov dolarjev. Tudi ta se bo

vračal 62 let, a treba bo zraven tudi 3% obresti. Obroki bodo pa tudi prva leta manjši in potem vedno večji.

Kaj pa drugi.

Amerika je dovolila Belgiji boljše pogoje, kakor svoječasno Angliji. To je tudi umljivo, saj Anglež je močnejši. A zelo so radovedni ostali, če bo strogi upnik tudi njim kaj polajšal, ali nič. Na vrsti sta sedaj Francija in Italija. Glede Italije se čuje, da bodo pogajanja kmalu končana. Tako bo počasi vsa Evropa pristopila h krizu in spoznala, da pravi gospodar ni ona, ampak Amerika.

Kaj se godi v Jugoslaviji.

Po sestavi Pašič-Radičeve vlade se je položaj za Pašiča zelo izboljšal. Radičeva stranka je popolnoma v njegovih rokah in zgovorni Štefan sam ima svet strah pred zvitejšim starim državnikom. Pred svetom se smatra za večne čase končan spor med Hrvati in Srbi. Vse vladno časopisje piše v tem smislu in preproščaki so o tem že kar prepričani. Zapadne države so tudi vesele sporazuma med Pašičem in Radičem, ker so se dosedaj bale, da bi Radič res utegnil biti nevaren za obstoj Jugoslavije. One pa žele, da bi bila Jugoslavija močna in da bi njim posojala svojo moč proti slovanski Rusiji za počen groš na dan. To je razlog, da se vesele sporazuma. Govori se celo, da so Angleži posredovali in pritiskali, da je do tega prišlo. Nasprotno pa so ruski časopisi v ostrih besedah obsodili Radiča, ki je malo poprej oznanjal kmečko republiko in se vezal z boljševiki, sedaj pa sam priznava, da je imel ljudi za norca.

Ali so Hrvati zadovoljni?

Med kmečkim ljudstvom po Hrvaškem vlada razočaranje. Da bo njihov obozevani Stipica kar čez noč vse okrog obrnil, tega preprosti, naravno, misleči kmetje, niso mogli pričakovati. Če je to pravilno, kar je sedaj naredil, zakaj pa ni tako ukrenil že pred več leti? Zakaj je vlekel ljudi za nos? Tako mislijo kmetje. Izobraženi svet na Hrvaškem pa stoji po večini pod vplivom Judov in framonov; življenjski nazor takih ljudi je dobro jesti in piti, zabavati se in imeti sebe in svet in Boga za norca. Te-

mu delu izobraženstva je Radičev skok popolnoma umljiv in naraven. Vsi hite sedaj okoli njega, da bi ujeli kakšno mrvice od vladne mize; vsi pojo hozano idejam, katere so včeraj preklinjali.

Antiklerikalizem.

Hrvaškemu izobraženstvu se je prikupil Radič s tem, da je postal naenkrat zastavonoša antiklerikalizma. Sam se je pohvalil, da je s svojo spretno taktiko vsak čas onemogočil, da bi se razvila na Hrvaškem stranka s krščanskim programom. Delal se je vedno duhovnikom velikega prijatelja, začeljal svoje shode z molitvijo in s krščanskim pozdravom «Hvaljen Jezus», velikokrat imenoval Boga v svojih govorih, toda vse samo zato, da je premotil kmete in duhovnike, da se ne bi ustanovila res krščanska stranka. Sedaj, ko so katoličani v političnem oziru čisto razbiti in onemogli, je Radič priznal pravo harvo. Napadel je katoliške skofe, opsoval katoliško zavedne Slovence in rekel očitno, da treba Hrvate odtrgati od rimsko-katoliške cerkve ter jih privedi v pravoslavje. Ta Radičeva protivenska smer je močno vsež zgoraj označeni večini hrvaškega izobraženstva. Za njegov antiklerikalizem mu odpuste tudi to, da je izdal hrvaški narod; kajti framonu ni prvo narod, marveč sovraštvo proti veri.

Opozicija.

Manjšina hrvaške inteligence, katera ima resne nazore o življenju in o politiki, je pa Radiču nasprotna. Politično se zbirajo nekateri okoli «Hrvaške zajednice», v kateri so zelo odlični možje (Trumbić, Polić, Bazala, Laginja itd.). Sedaj je tudi iz Radičeve stranke izstopilo več poslancev, kateri so osnovali poseben klub. To so takozvani Radičevi disidentje (nezadovoljneži). Gibati se je začela tudi «Hrvatska pučka stranka», katera ima krščansko-socialni program. Kaj bodo te stranke dosegle, se bo pokazalo v prihodnosti, zlasti kadar bodo nove volitve.

Naskok na Slovensko Ljudsko Stranko.

Slovinci so pri volitvah dali zastopstvo svojih koristi «Slovenski ljudski stranki». Pašič je večkrat poskušal to stranko pridobiti na svojo stran, pa ni bilo mogoče. Slovenske razmere so v mnogočem različne od hrvaških. Večina slovenskega izobraženstva, zlasti vsjega, ima bolj resne življenjske nazore in velik del tudi vero v Boga. Taki ne marajo za politično komedijanstvo. Takim je tudi politika resna zadeva. Taki tudi v politiki zahtevajo postenost. Predvsem so se že večkrat in jasno izrekli, da hočejo biti Jugosloveni in v prisrčnem razmerju s Srbi in s Hrvati, toda ne v tem smislu, da bi nehali biti Slovenci, da bi opustili svoj materni jezik in slovenske knjige znesli pod streho. Tudi katoliške vere ne morejo Slovenci obesiti na klin ter obleči pravoslavno kakor nov kozuh.

V nasprotju z velikansko večino slovenskega naroda in razumnijstva hoteli so dosedaj «samostojni demokratje» delati drugo politiko. Vedeli so pa, da drugače ne pojde, kakor tako, da tudi slovenska inteligenca postane brezverska, udana lahkomišelnemu življenju, nesramnosti in pijančevanju. Tako inteligenca je potem lahko porivata iz stranke v stranko, iz naroda v narod, iz države v državo, kakor ravno kaže mogočnikom. Časopisje samostojnih demokratov piše prav po načrtu in širi med bralce smrad in gnulobo. Vendar dosedaj ni bilo še posebnih uspehov, ker ima tudi Ljudska stranka močno časopisje.

Sedaj je priskočil demokratom tudi Radič na pomoč. Dobil je na svojo stran ljudi, kateri bi se radi dokopali do politične veljave in sedaj obeta on sam, da pride na Slovensko, da bo tudi slovenskemu kmetu zmešal glavo.

Med tem pa vse Ljudski stranki nasprotno časopisje buta v njeno trdnjavo. Zahtevajo, da mora Ljudska stranka skleniti sporazum z vlado, da ne bodo ostali Slovenci praznih rok. Ljudska stranka pa odgovarja, da tak sporazum, kakoršnega je sklenil Radič, bi bila že

zadavna lahko sklenila, pa ga ni marala in ga ne mara niti danes; sklenila bo le takega, kateri bo Slovincem zasigural ime, čast, knjigo in kruh.

Ofenziva proti Slovenski Ljudski stranki se pa nadaljuje z vsemi baterijami. Videli bomo, kakšen bo uspeh. Prokrovati nočemo.

Pepo iz Koludrovice.

Pepo pri starem sv. Antonu v Trstu.

«Bam no se buo pej slo anmalo pogledat h ta starne svetne Antuone, kako kej vžingajo jn pojejo» sm riekü unkrat, ku so pisali u mojme «ta Malme», da be blo prou, če be Pepo viakneu če dol suj nus.

Jn hmale je blo zrelo.

Ano nedelo ku ni blo v Zgonike glih neč andohte sm se neeko zebeu dol čez Kontoveu, u Barkoli sm vzeu tramvaj jn prou hmale sm jo prbejglajtau mimo Mihca jn Jakca do cirkve. Prou glih u steh sm pršeu. Gor na prizence je beu an mlad jen ne miga grd gasput z uočalmje jen je glih drzau nauk. Ku sm ga anmalo bel pobouskau z uočmi sm videu, da ima redeče lasi. Očo Pepo! sm si misleu, tašni ledje sm čeu mojo ranjco mater, Buh je dej dobro, so nagli jn sam na več kdaj te prpelejo ano uokule uh.

Stisneu sm se pd gajnk h ane spovednice jn sm fajm nategavau uha jn paslūšeu, ma morem reč, gasput je uočen numero ajns. Ku je kumpleu nauk, sm videu kaku se je zdej ana zdej druga punca zebila skuze ane vratca po aneh stejngah.

Tle gor buo treba jet, sm jo pregrūntau hitro. Anmalo sm se popraveu metu la pod vratam, koraža Pepo, jn sm se stegneu na gajnk. Pret ta zadnja stejnga je fajm zaškripala — vse peuke so se uozrle — «O Pepo, zlate naš Pepo, visga, visga — vse so prtekle uokule mene jn me dajale roko ane v klebūkah, ane v šjaleteh na glave ane uodkrite, ma taku so me ble vesele, da nism prčakavau. Prouzaprou me je blo anmalo sram, se moreste mislet, da vas, ku da be vstrleu, zasūje tolko tašneh; nekaj sm jecou, ma neč več na vem kaj.

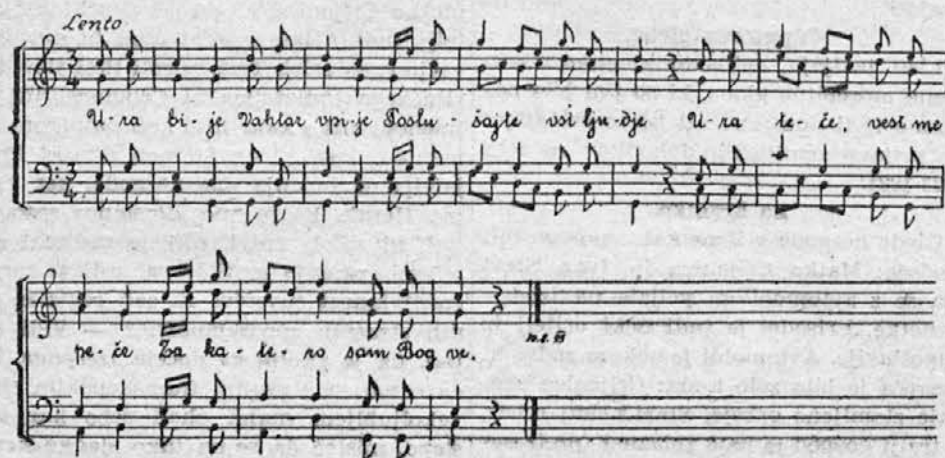
Pole so premenjale note jn so začele pozakristiji, uorgle so zagrmle jn vse frajle so antretale jn so jo udarle ano pesm prou po naše jn dobro ne miga slabo ara. Akrabolt nazaj, sm se misleu, dobro jo režejo, fajm grejo v steh. Zdej pej zdej se je uozrila kašna name jn se me posmejala, ja nism misleu, da so taku fajm punce.

Pole so preenjale note jn so začele pojet letanije. Pr uorglah je bla anja frajla s klebūkam, majhna ma živa. Ja ti si kampilc, sm se misleu, ku jeh je taku mastila in preberala, da sm kr uobstau.

Ma čudno se me je pej tu zdelo, da sm punce vzej nekam poznau. Či sm jih mogu videt? Ano za ta drugo sm uogledavau jn posebno ana ku an hauptman zravn mene, ku je pojela kukr an uodraščen možekac se me je zdela strašno znana. Ma se nism mogu domiselt jn sm djau, de jeh muorm po andohte anmalo pobarat. Sevejde sm moleu in poslūsetu do konca. Se ano uordengi so udarle na konce jn smo se začele uodpravlat. Ana bi pr sebe je spravla note, ana pr uorglah je se anmalo prtisenla jn punce so me uzele na sredo jn smo šle dol z baladurja, da se bomo še kej zmenle. Ma tista ta velika, ku je pojela ku an baratuon, je marsirala zmiran z mano. «Mi fantje vkep, kaj ne, Pepo?» je rekla. — Buste strafaj, sm se misleu, kaku si fnt, ku nisi, ma sm pej rajše moučau, se pride lepse sku (Dalje prihodnjič.)

Naše narodne pesmi.

Ura bije, vahtar vpije.

Ura bije,
vahtar vpije.
Poslušajte vsi ljudje:
Ura teče, vest me peče,
za katero sam Bog ve.

Po prvi poti
Marija hodi
sè svojim sinom Jezusom.
Po drugi poti
mi Jezus hodi,
kliče grešnike h pokor'.

Po tretji poti
hudič moti
vsakokterga grešnika.
Po tretji poti
hudič moti
vsakokterga grešnika.

Glih v viži (v beli rizi)
pri božji mizi
bomo videli Jezusa.
Glih v viži
pri božji mizi
bomo videli Jezusa.

Brat in sestra,
Boga častimo,
da v nebesa pojdemo.
Tam se homo
veselili
zdaj ino na vekomaj.
(ali: vselej no na vekomaj).

Kaj nam z dežele pišejo

Kako je v KAZLJAH.

Bral sem v Malem listu o vtisih potnika, ki je obiskal Ubeljsko pod Nanosom. Naj popišem pa na kratko, kako je v Kazljah. Vas je bila od nekdanjega dobrega glasu, da so njeni prebivalci dobri in bogaboječi. A sedaj je vojska dosti izpridila, posebno mladino. Pri nedeljski maši je videti malo ljudi v cerkvi, velika pa je odzunaj posebno mlečnozobe mladine. Stojijo tam s klobukom na glavi, zabavajo in kade cigarete. Med popoldanskim blagoslovom sem videl igrati na kroglo. Ko so ljudje hodili od litanij, so se igralci hoteli skriti, pa so jih videli vseeno in se zgrazali. Včasih je bilo drugače. V gostilni pri ranjku Lovrenca Vranu smo radi igrali na kroglo ali na kegle. Ko je bila ura dve popoldne, kadar je blagoslov povsod, kjer imajo duhovnika, rekel nam je gostilničar: «Fantje in možje, kroglo proč, zdaj imajo povsod blagoslov» (pa takrat ni bilo duhovnika v Kazljah). Pa smo ubogali. Ko je bila ura dve in pol ali tri, nam je rekel Vran: «No, zdaj pa lahko naprej igrate». Pa smo spet poprijeli. Lovrenc Vran je umrl, z njim pa tudi tista lepa stara navada. Kako prav bi bilo, če bi jo spet vpeljali, tembolj ker imamo sedaj duhovnika v vasi.

TOMAJ.

Knjižnica «Pevsko-bralnega društva Tomaj», naznanja svojim čitatelcem, da je kupila več lepih knjig, evo jih: Svetovno znani roman «Zaročenca» (i protomessi sposi), spisal Manzoni, poslovenil dr. Budal, milanska zgodba iz 17. stoletja; «Socializem», spisal dr. Ev. Krak, največji socialni delavec na Slovenskem; «Idalizem», spisal D. Godina; kupili smo tudi več drugih broširanih knjžic. Kdor si želi izposoditi te ali one knjige, naj se zgleda v čitalnici v hiši št. 11 od 13-14 vsako nedeljo in praznik. Člani dobe knjige do preklica brezplačno, učlaniti pa proti malemu prispevku.

Iz VREMSKE DOLINE.

Z ozirom na dopis pod enakim naslovom v predzadnji številki «Malega lista» ugotavljamo sledeče: Dopis ni bil naročen, kakor se nekdaj trdi. Kajti prepričani smo sami, da nam take vrste dopisov več škodujejo kakor koristijo in to iz sledečih razlogov: 1.) Ni res, da smo se morali zadovoljiti z oblastvenim dovoljenjem, ki se je glasilo, da sme biti cela stvar prikrita med štirimi stenami, pač pa je res, da se oblastveno dovoljenje ni tako glasilo, in je res, da smo le uporabili zakon, ki pravi, da so privatne prireditve dovoljene v zaprtem prostoru, za povabljenih in brez obvezne vstopnine. 2.) Zavedamo se sami, da ocena, kakršna je bila priobčena, sploh vseprek le hvale kot vzorno, brezhibno, dovršeno itd. Ker pa se sami zavedamo velikih pomanjkljivosti, čutimo, da pretirana hvale ni na mestu. Sili nas ponos, da tudi hvalo zavrnamo v prave meje.

Prireditelji.

KOBARID.

V «Edinosti» poroča nekdo, da se je naš komisar Miljareti odločil za občinske volitve, da pa sili kobariske volitve, naj bi v listo deli vsaj dva fašista. Zaradi tega siljenja se «Edinost» obrača na videmskega prefekta in ga kliče na pomoč! To so prazne besede. Saj je jasno kot beli dan, da komisar ne dela tega iz lastne glave, ampak po naročilu prefekta iz Vidna. Ne obračajmo se torej tako, da se nam bodo v Vidnu se krave smejale. Komisar naj zahteva, kar hoče, mi pa bomo volili, kakor bomo hoteli.

BILJANA v Brdih.

Pri nas nekateri se ne vedo, kako bi se odločili, ali za Prosvetno zvezo v Gorici ali za Zvezo prosvetnih društev v Gorici. Prosvetna zveza je obstojala že 1921. kot edina zveza. Ta zveza je slovenska narodna, krščanska, demokratična. Tedaj smo bili še v pravi slogi, dokler ni dr. Gabršček ustanovil poleg te edine zveze še novo, nepotrebno, razkolniško Zvezo

prosvetnih društev, ki je sicer narodna, slovenska, a je svobodomiselnost, tako da jo je obsodil goriski nadškof, ki je sam tudi Slovenec. Mari naj se mi gremo v borbo zoper slovenskega nadškofa? — Nekdo je pisal, da hočejo tisti, ki so za pristop k Prosvetni zvezi, razkol. Pristopimo vsi složno k Prosvetni zvezi, pa ne bo v vasi razkola, ampak le mila sloga. To je vendar dovolj jasno! Potem pa vendar ne bomo pristopali k zvezi, ki spi, ki priredi po 20 predavanj na leto, ampak k zvezi, ki je priredila letos 200 predavanj, nebroj dobro uspešnih tečajev, med temi glasbenega, pri katerem so sodelovali možje kakor Emil Adamič, Srečko Kumar itd. Ali smo torej slepi?

BEZOVICA v Istri.

Na praznik Marijinega vnebovzeta smo imeli tudi letos pri Materi božji na Zvročku lepo slovesnost. Prišlo je tja od blizu in daleč mnogo ljudstva. Mnogi so prišli na božjo pot, a nekateri tudi Bogu na pot. Ti le so se bolj zanimali za zazijski sir in ker je bil precej slan, so ga pridno zalivali s vinsko kapljico. Vendar se mora reči, da ni bilo nobenih večjih nerodnosti, kakor se je to dogajalo pred vojno. Takrat so si fantje na Zvročku «plačevali stare dolgove». Če si niso mogli prej ohladiti vroče krvi, so storiili to gotovo na Veliki smaren. Že med letom so si pretili: «Buoš ben plačov pr Dvice Marije». Hvala Bogu, da je zdaj v tem oziru boljše. Na splošno je med fanti menj pretepanja, kar jim gotovo dela čast.

Da se popolnoma ne pozabi stara razvada, smo imeli v vasi mali pretep. Loski fantje so se nekaj sprickali z našim znanim črnosrajčnikom, ki je leta 1921. in 1922. kakor kakor kaksen turški paša strahoval celo vas. Mislim, da se vedno trajajo tisti časi, ko je nekaznjeno delil klofute ter pretil poštenim ljudem s požigom i. dr. Ali mož se je temeljito prevaril. Ker je nasprotoval tudi karabinerjem so ga malo namazali z drenovo mastjo, kar je prav fina «zavba» za vročo kri.

DOLINA.

Dr. Gabršček, tajnik falirane edinjske stranke, je zadnji občni zbor Kmetijske zadruge porabil, da je zopet priporočal staro botogo trzaskih advokatov. Škoda truda, cenjeni trzaski doktor, že poznamo vašo politiko. Priporočali ste slovo, v dnevniku «Edinosti» pa ravno zadnji čas beremo lažnjive napade, ki se kar vrste. Priporočali ste odkritosrčnost, pa vaš govor je bil zelo zavit in neodkritosrčen. Mi vam pa odkritosrčno povemo, da smo s stranko Wilfana in Slavika in kompanije obračunali. Tukaj ne morejo več pomagati lepe besede.

KAJ BO V ŠEMPOLAJU?

V nedeljo dne 30. t. m. popoldne ob 3.30. bo slovesno blagoslovljenje novega kipa Matere božje. Nato se bo razvila dolga veličastna procesija s kipom, ki ga bodo nosila domača dekleta. Sosedne duhovnije obetajo mnogostevilno udeležbo s cerkvenim zastavami. Procesija bo vodil kanonik Berlot iz Gorice. Priprave za to redko slavnost se že vsršijo.

Iz BREGA.

Ker stopi s 1. septembrom italijanski zakon za žganjekuho v veljavo v polni meri, je Kmetijska zadruga v Dolini sklicala izvanredni občni zbor na posvetovanje v nedeljo dne 23. 8. Ker se mora 5 zadrugnih žgalnikov vničiti, se je pri občnem zboru sklenilo, da naj se žgalniki nad ročajem odrežejo, da bodo lahko rabljivi za kuhanje zehte ali prasičem, ter naj se na dražbi prodajo.

Sklenilo se je da se ustanovi žganjekuhna zadruga; sklicati se hode ustanovni shod v nedeljo dne 13. 9.

Toraj na delo ali tropine na gnoj.

Poravnajte naročnino!

MALI OGLASI

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vrezlic. Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrška Gastona Dolinar, Trst — Via Ugo Polonio 5.

KUPUJEMO in plačamo po najvišjih cenah drva za kurjavo, oglje, hrastove in bukove hlode, suhe gobe, med, mleko, jajce, maslo i t. d. — Kmetijsko-trgovsko društvo — Trst, via Raffineria 4.

GOSTILNIČARJI, imam v zalogi veliko množino istrskega vina. Belo po L. 260.—, črno po L. 270.— hl. Se priporoča — Vodopivec — Podgrad.

IŠČEM KOVAČA od 16 do 20 let starega in nekaj izvežbanega — Josip Ferluga, kovač — Karte št. 50 pri Portorose.

Gostilničarji, pozor!

Kmetijsko društvo v Vipavi ima v zalogi izvrstno domače vipavsko vino. Cena: Namizno vino 230-240, desertno od 280 lir naprej.

Privatna klinika
D. Cicero
v Postojni
izvršujejo se vse kirurške in notranje operacije
vsa električna zdravljenja
Žarki X.

V. ljubljanski vzorčni velesejem

od 29. avgusta do 8. septembra 1925

Za nakup vstopnice, ki stane Din. 50.— in ki daje kupcu pravico do znižanega jugoslovenskega konzularnega vizuma za Din. 20.— kakor tudi 30% popust na italijanskih in 50% popust na jugoslovenskih železnicah, obrnite se do komisarja sejma za Italijo

JOS ČEHOVINA V TRSTU

Viale XX. Settembre 65-I.

NB. Za one obiskovalce, ki stanujejo izven Trsta, bo poskrbel omenjeni komisar uradnim potem jugoslovenski konzularni vizum. V ta namen naj se mu dostavi potni list skupno z zneskom Din. 50.— za vstopnico, Din. 20.— za konzularni vizum in Lir. 5.— za poštno in rezijske stroške.

Katoliška knjigarna v Gorici

Gospoka ulica 2.

Je letos zalozila pet slovenskih molitvenikov: ZGODI SE TVOJA VOLJA, OČE NAŠ, ZDRAVA MARIJA, Kam greš, ANGELČEK. — Ti molitveniki so vezani v 60 različnih vezav ter stanejo od 1-80 do 40 lir.

Stiskalnice za grozde in jabolka
Stiskalnice za tropine

Mlatilnice in ventilatorji za žito in vsakovrstni poljedelski stroji pri

Ing. Righi & M. Vidovich
Trst, Via Sanità 8
(vogal v. Porporella)

Zobozdravniški ambulatorij

TRST, v. Settefontane št. 6

od 9. do 12. ure in od 15. do 19. ure

Ljudske cene.

Zaloga domačih vin

Vipavsko, istrski refosk in kraški teran. — Na debelo in za družine VIALE XX SETTEMBRE 94 (prej Acquedotto), na drobno in za družine VIA GIULIANI 32. — Telef. 2-41. Priporoča se lastnik

FR. ŠTRANCAR.

Eternit

je najboljši za kritje streh

V. JANACH & C. o

ZALOGA: Trst - Trieste (2)

Via Milano št. 12 (pri veliki pošti)

V zalogi ima tudi cevi za vodovode in stranišča.

VAMSTVO ZA VEČ LFT. Tel. 22-42

Josip Ostrouška

Opčine

(VILLA OPICINA)

ZALOGA dvokoles in šivalnih strojev «Singer» in potrebščin. — Mehanična delavnica za vsa popravila. Prodaja tudi na obroke.

Mehanična pekarna in slaščičarna

Žerjal & C. o

Via Cecilia di Rittmayer št. 14

se priporoča cen. občinstvu. Izdeluje v vsaki množini piškote in druge slaščice.

Zastopnik mehaničnih pečl z znakom „ZVEZDA“ za celo Juljsko Benečijo.

Cerkvena umetnost - Dober tisk

NOVA TRGOVINA

ENRICO TOFFOLETTO

TRST, Via del Pesce 4

Velika izbira slovenskih molitvenikov, nabožnih knjig, podob, svetinj in drugih nabožnih predmetov.

Cerkvena obleka in potrebščine.

KONKURENČNE CENE.

ALOJZI POVH

URAR IN ZLATAR

piazza Garibaldi 2, I. n. Tel. 3-29

Lastna tovarna in delavnica. Prodaja, kupuje, popravlja vsakovrstne predmete — Korist vsakega je, da se preprča o cenah.

Andrej Purič

Kovaški mojster

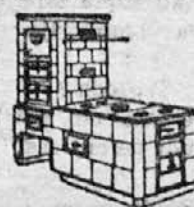
TRST

Via Media št. 6

Izvršuje

Vsakovrstna stavbena dela. — Zelezne ograje in omrežja. — Takojšnja izvršitev. Štedilniki vseh vrst. Izdeluje tudi

Zelezne roletes.

Poprave Spopolnitve

GOSPODARSTVO

Čiž ni za barko

V zvezi z davkom na uvoz žita in na podražitev kruha smo v zadnji številki razpravljali o zaščitni carini. Da bodo bravci laže razumeli pomen zaščitne carine, bomo navedli praktičen zgled, to je vprašanje železnih izdelkov v Italiji.

Pravilno ravnanje.

Na Angleskem imajo silno veliko železnih izdelkov, od kovaškega kladiva do najbolj naprednega stroja. Tako je tudi na Nemškem. To je tudi lahko umljivo. Tam imajo dosti železne rude, ki jo kopljejo v domači zemlji, imajo pa pa tudi dosti premoga, da rudo topijo in da surovo železo prekujejo v izdelke. Da uspeva železna industrija, je treba torej železne rude in premoga. Ker sta ta dva pogoja dana na Angleskem in na Nemškem, je železnina tam razmeroma poceni, saj je res domač izdelek.

Z glavo v zid.

V naši državi ni ne železne rude ne premoga: oba pogoja za železno industrijo manjkata! Človek bi dejal: Tod se ljudje ne ukvarjajo z železno industrijo, ker zanjo ni pogojev, ampak se rajši pečajo z delom, ki je tod naravno! Pa ni res. V državi imamo v Milanu in drugod velike tvornice za železne izdelke. Seveda to košta, pa silno dosti. Pomislite: daleč iz tujine morajo uvazati rude, daleč z Angleskega morajo uvazati premog in zato ni čudno, da pride izdelano blago iz laške tovarne po veliko višji ceni, kakor pa pride enako blago iz nemške tovarne. Ako bi hotel n. pr. Kraševac kupiti kladivo, bi ga iz Nemčije manj stalo kakor domače. Človek bi rekel: Zakaj pa silimo z glavo v zid? Mari so neumni laški fabrikantje, da izdelujejo železnino, saj vedo, da jih bodo nemški tovarnarji izkonkurirali? Laške fabrike bodo morali zapreti!

Kako si pomagajo?

Laški tovarnarji pritiskajo na vlado,

na parlamente, da postavijo na uvoz tuje železnine tako visoko carino, da tuje blago ne more k nam čez. Na primer: domač, v Italiji izgotovljen železni izdelek stane 70 lir. Nemški ali angleški tovarnar pa bi rad dal enak izdelek, prepeljan v Italijo za 50 lir. Kaj se zgodi? Vlada nastavi na tuji izdelek uvozno carino (dac) 30 lir, tako da moraš ti v resnici dati za tuji izdelek 80 lir. Ta carina se imenuje **zaščitna carina**, ker štiti laški izdelek pred tujim.

Koga štiti?

Mari ljudstvo? Kdo potrebuje železno orodje? Kovači, kmetje, rokodelci, krojači, sivilje itd. Torej le ljudstvo. Ali je temu ljudstvu v korist, da je tako blago po ceni ali drago? Po ceni seveda. Komu na čast je torej zaščitna carina? Ne ljudstvu, ampak fabrikantom. Ko bi ne bilo zaščitne carine, bi slo par fabrikantov raskom zvižgat, a milijonskemu množicam ljudstva bi bilo pomagano.

Nase stalisce.

Pa našem programu bi morala zaščitna carina odpasti. Človeku naj bo omogočeno, da kupi robo, ki jo potrebuje, po kar se da nizki ceni. Mari je država zato, da štiti par fabrikantov? Res je, da bi potem več tisoč delavcev zgubilo delo v železniških tovarnah, a ti bi se morali zaposliti v takih panogah, ki so za našo državo kot nalašč. Naša država nima ne rud ne premoga; zato je za železno industrijo ustvarjena kakor Čiž za barko.

«Ni vsak človek za vsak meštir», pravi Kraševac. Človek, ki je izvrsten za kmeta, ne bo šel za slabega trgovca. In zakaj bi človek, ki mu je dal Bog talente za zdravljenje, šel zemljo kopati? Mari pojde jecljavec za pridigarja?

Ravno taka je z državami. Laško zemljo je Bog blagoslovil s sijajno prstjo, s čudovitim solncem; je zemlja za poljedelstvo kakor malokatera. Grofovska zemlja naj bi se razdelila med ljudstvo, ustanovili naj bi veliko kmetijskih sol, da bi poljedelstvo napredovalo, pa se bo veliko bolje živelo.

Čevljarnica **FORCESSIN**

odlikovana v Parizu in Genovi 1924.

z veliko premijo, diplomo in zlato svetinjo

Trst **via Cappin 5 pri Sv. Jakobu** Trst

KADAR KUPUJES ČEVLJE,

MISLI NA VSE:

- 1.) da bo zdravo za nego,
- 2.) da bo elegantno,
- 3.) da bo trdno,
- 4.) da bo cena primerna.

FORCESSIN TE ZADOVOLJI V VSEH TOČKAH.

Slovinci! Kupujte samo pri Forcessinu!

Ljubljanska kreditna banka

Podružnica u Trstu: Via XXX Ottobre 11

Brzojavni naslov: Bancalubiana - Telefona: 5-18, 22-98

Podružnice:

GORICA, Brilica, Celje, Črna Gora, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, N. Sad, Plaj, Sarajevo, Split.

Centrala v Ljubljani

Delniška glavnica in rezervni zalog: 60.000.000 dinarjev

Bavi se z vsemi bančnimi posli. - Sprejema vloge na vložne knjižice ter jih obrestuje z 4%, a vloge na tekoče račune v lireh in v dinarjih po dogovoru. - Izvršuje borzne naloge in daje v najem varnostne pušice (SAFES)

Blagajna je odprta od 9^{1/2} do 12.50 in od 14^{1/2} do 16 ure.

Cene po Italiji. Pšenica: Parma 193-195, Vercelli 182-185, Rovigo 180-188, — Koruza: Reggio Emilia 100-105, Vercelli 145-150, Rovigo 155-160, Parma 153-155. — Živina: voli 550-620, krave 500-550, teleta 700-850.

Cene po Istri. Črno vino: Piran 230, Črni vrh 300, Krašica 260-300, Pazin 220. — Belo vino: Piran 200, Črni vrh 260, Pazin 240, Sv. Vincenat 200, Paz 180. — Olje poprečna cena 10 lir liter. — Seno 15-35 lir stot. — Pšenica 160-200, — Koruza 130-150.

Semenj v Hrpeljah 3. avgusta: Volov 36, krav 106, telet 16, prašičev 52. Cene volov 475-525, krav 425-525, prašiči po 80 do 120 lir glava.

Darovi za „Mali List“.

Šmahel 20 lir; Barbič 25 lir; p. Lin 5 lir.

Naša pošta.

Vrhpolje. — Pustimo «Čuka» čukati, pojdimo ravno po dobri poti naprej.

Odkod? — Čez pijance je nekdo poslal dopis. Pravi: «Ni mogoče popisati gorja v hiši, kjer biva pijanec». To radi potrdimo. Toda, kdo je to pisal in odkod? Pijansko gorje imamo žal po vseh slovenskih vaseh.

Postno nabiralnico v Šmarjah pri Kopru prosimo za točno oddajanje «Malega lista». Dinst je dinst!

Knežak. — Podpisati se!

Tiskarna S. Spazzal - Trst

Po čem je lira?

Dne 25. avgusta si dal ali dobil:
za 100 dinarjev — 47.25 L.
za 100 k. kron — 78.75 L.
za 100 fr. frankov 124.50 L.
za 100 šilingov — 832. — L.
za 1 dolar — 26.40 L.
za 1 funt — 128.25 L.

Šjora Kati na placu

Urša: O, šjora Kati, dober dan. Vre dougo Vas ni blu videt. Kaku je kej?

Kati: Ni ga dobru več na svet. Jest sn ga sempre v velikih pensirjih.

Urša: Ka če tu reč, šjora Kati. Al ste bla vre spet kej bolana?

Kati: Neč bolana, kōkola mija, ma ga je muj muž, ki ke me sekira jen me ne da spit nanke an kofe pačifkamente.

Urša: Ma, kej ste jemeli z nim taku hudga? Al je kašna želožija, al je od gran vročine?

Kati: Urša mija benedeta, tu ga je druga štorja Tu je, prkē njemi ga ni maj bastanca bela srajca jen drijoman brontolira, de jest perem u kofeti.

Urša: Čujte, šjora Kati: tu ne buo teško popravit. Vi neč ku čupte zanaprej Tri-sodo, pej buo vsa bjankerija ku snieg biela.

Kati: Al ga vi užate Tri-šoda?

Urša: Pogledjte moje late od mlika, kaku se svetjo! Jih tudi perem ses Tri-sodo.

Kati: O benedeta! Šubito grem u bo tega kupt ano skatolo Tri-šoda. Arivederči, Urša!

TRI

TRI-SODA

Poglejte se v ogledalu, katero ste očistili s

TRI

videli boste, kako se čisto sveti, kako leskeče! Za čiščenje stekla, lončevine, porcelana, kristala je **TRI** čudovit, ker učinkuje hitro in do popolnosti.

Stane malo, izplača se bogato